EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.7.2021
COM(2021) 555 final

2021/0200 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2021) 555 final} - {SWD(2021) 553 final} - {SWD(2021) 611 final} - {SWD(2021) 612 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Genom **meddelandet om den europeiska gröna given** [1]lanserades en ny tillväxtstrategi för EU som syftar till att omvandla EU till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi. Meddelandet är en bekräftelse på kommissionens ambition att höja sina klimatmål och göra Europa till den första klimatneutrala kontinenten senast 2050. Dessutom syftar det till att skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande mot miljörelaterade risker och effekter. Den europeiska gröna givens nödvändighet och värde har bara ökat mot bakgrund av covid-19-pandemins mycket allvarliga effekter på unionsmedborgarnas hälsa och ekonomiska välstånd.

Åtgärder mot klimatförändringarna kan inte vänta. I linje med de vetenskapliga rönen i den särskilda rapporten från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) måste globala nettonollutsläpp av koldioxid uppnås omkring 2050 och neutralitet för alla andra växthusgaser senare under århundradet. Denna brådskande utmaning kräver att EU intensifierar sina åtgärder och visar prov på globalt ledarskap genom att bli klimatneutralt senast 2050. Detta mål anges i meddelandet **En ren jord åt alla** – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi[2].

På grundval av en omfattande konsekvensbedömning föreslog kommissionen i sitt meddelande från september 2020 om att **öka EU:s klimatambition för 2030**[3] (klimatmålsplanen för 2030) att EU skulle höja sin ambitionsnivå och lägga fram en omfattande plan för att på ett ansvarsfullt sätt öka Europeiska unionens bindande mål för 2030 mot en nettominskning på minst 55 % jämfört med 1990. Att höja ambitionsnivån för 2030 bidrar nu till att ge beslutsfattare och investerare säkerhet, så att beslut som fattas under de kommande åren inte låses till utsläppsnivåer som är oförenliga med EU:s mål att vara klimatneutrala senast 2050. Målet för 2030 är i linje med Parisavtalets mål att hålla den globala temperaturökningen väl under 2 °C och sträva efter att hålla den på 1,5 °C.

Europeiska rådet godkände EU:s nya bindande mål för 2030 vid sitt möte i december 2020[4]. Rådet uppmanade också kommissionen att ”bedöma hur alla ekonomiska sektorer på bästa sätt kan bidra till målet för 2030 och att lägga fram de förslag som krävs, åtföljda av en djupgående undersökning av de miljömässiga, ekonomiska och sociala effekterna på medlemsstatsnivå och då beakta nationella energi- och klimatplaner samtidigt som befintlig flexibilitet ses över”.

Genom förordningen om inrättande av ramen för att uppnå klimatneutralitet (***den europeiska klimatlagen***)[5] gjordes EU:s mål om klimatneutralitet senast 2050 rättsligt bindande, samtidigt som ambitionen för 2030 höjdes så att målet ska vara en *inhemsk* minskning av nettoutsläppen av växthusgas (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer senast 2030.

---

1 COM(2019) 640 final
2 COM(2018) 773 final
3 COM(2020) 690 final
4 Europeiska rådets slutsatser av den 10–11 december 2020 EUCO 22/20 CO EUR 17 CONCL 8.
5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s.1).

För att följa den väg som fastställs i den europeiska klimatlagen och uppnå denna höjda ambitionsnivå för 2030 har kommissionen sett över den nuvarande klimat- och energilagstiftningen, som sannolikt endast skulle ge en minskning utsläppen av växthusgaser med 40 % fram till 2030 och med 60 % fram till 2050.

Detta lagstiftningspaket, kallat ”55 %”, som tillkännagavs i kommissionens klimatmålsplan, är den mest omfattande byggstenen i insatserna för att genomföra det ambitiösa nya klimatmålet för 2030, och alla ekonomiska sektorer och all ekonomisk politik kommer att behöva bidra.

Som en del av 55 %-paketet syftar detta förslag till att ändra förordningen om ansvarsfördelning[6] för att anpassa dess bidrag till uppnåendet av den höjda ambitionsnivån för 2030. I december 2020 uppmanade Europeiska rådet EU att gemensamt uppnå målet på ett så kostnadseffektivt sätt som möjligt, med bibehållande av EU:s konkurrenskraft och med beaktande av medlemsstaternas olika utgångspunkter, specifika nationella omständigheter och utsläppsminskningspotential. Den gav ytterligare vägledning om de viktigaste inslagen i en reviderad ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030. För att ekonomin ska kunna minska sina växthusgasutsläpp med minst 55 % måste de sektorer som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning öka sina ansträngningar. Den konsekvensbedömning som gjordes som underlag till klimatmålsplanen visade att de totala minskningarna skulle behöva öka med cirka 10 procentenheter från det nuvarande målet på -30 % jämfört med 2005. Behovet av att se över förordningen om ansvarsfördelning, besluta om dess tillämpningsområde och höja ambitionsnivån har redan tagits upp i klimatmålsplanen.

Förordningen omfattar för närvarande alla utsläpp av växthusgaser som ingår i EU:s mål och som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem eller av förordningen om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF). Den omfattar för närvarande direkta utsläpp av växthusgaser från transporter (utom luftfart och icke-nationell sjöfart), byggnader, jordbruk, industrianläggningar och gaser som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem samt avfall, men även icke-förbränningsrelaterade utsläpp från energi- och produktanvändning. Den omfattar både koldioxidutsläpp och en betydande andel av andra utsläpp än koldioxidutsläpp. Lagstiftningen om förordningen om ansvarsfördelning antogs 2018 i syfte att fram till 2030 åstadkomma en minskning med 30 %[7] av de utsläpp som omfattas jämfört med 2005, i överensstämmelse med EU:s utsläppsminskningsmål för hela ekonomin på minst 40 % fram till 2030 jämfört med 1990. I förordningen om ansvarsfördelning fastställs bindande årliga mål för utsläpp av växthusgaser för medlemsstaterna, vilka tillsammans uppnår denna minskning. Om lagstiftningen förblir oförändrad skulle de sektorer som för närvarande omfattas av förordningen om ansvarsfördelning tillsammans uppnå en utsläppsminskning på -32 % fram till 2030 jämfört med 2005[8]. Även om detta skulle innebära ett det ovannämnda bidraget på -30 % överträffas skulle detta ändå vara ett otillräckligt i förhållande till det övergripande målet på minst -55 % jämfört med 1990, i linje med den europeiska klimatlagen. Det allmänna målet för detta initiativ är därför att revidera förordningen om ansvarsfördelning så att den bidrar till klimatambitionen för 2030 att uppnå nettominskningar av växthusgasutsläppen med minst

---

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 20 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

7 29 % för EU27.

8 Enligt EU:s referensscenario 2020 (REF), som tjänar som utgångspunkt för konsekvensbedömningen (se avsnitt 5.1 i konsekvensbedömningen).

55 % senast 2030 jämfört med 1990 års nivåer på ett kostnadseffektivt och konsekvent sätt, samtidigt som hänsyn tas till behovet av en rättvis omställning och behovet av att alla sektorer bidrar till EU:s klimatinsatser. Målet är att uppnå en gradvis och balanserad utveckling mot klimatneutralitet senast 2050.

Genom detta förslag uppgraderas de nationella målen i linje med en EU-omfattande minskning jämfört med 2005 på 40 % i sektorer som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning fram till 2030. Medlemsstaterna bidrar till den gemensamma minskningen inom EU fram till 2030 med mål som sträcker sig från -10 % till -50 % jämfört med 2005 års nivåer.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Unionen har, särskilt genom paketet om ren energi för alla i EU[9], strävat efter en ambitiös agenda för utfasning av fossila bränslen, särskilt genom att bygga upp en robust energiunion som omfattar målen för 2030 när det gäller energieffektivitet och användning av förnybar energi.

Klimat- och energipaketet ”55 %” är ett omfattande steg i översynen av unionslagstiftningen för att anpassa den till EU:s ökade klimatambitioner. Alla initiativ i paketet är nära sammankopplade.

Detta lagstiftningsförslag kompletterar andra 55 %-förslag som är utformade för att tillsammans skapa förutsättningar att uppnå klimatmålen. Samspelet mellan åtgärder på EU-nivå och medlemsstaternas åtgärder har ökat i betydelse och intensitet. Detta lagstiftningsförslag är därför förenligt med följande:

a) Den europeiska klimatlagen.

b) Översynen av direktiv 2003/87/EG om EU:s utsläppshandelssystem[10].

c) Översynen av förordningen om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF).

d) Ändringen av direktiv (EU) 2018/2001[11] om förnybar energi för att genomföra det nya klimatmålet för 2030.

e) Ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet[12] för att genomföra det nya klimatmålet för 2030.

Tillsammans med EU:s nya anpassningsstrategi som antogs i kommissionens meddelande från februari 2021, **Att skapa ett klimattåligt Europa – EU:s nya strategi för klimatanpassning**[13] ,kommer detta initiativ samt klimat- och energipaketet ”55 %” att göra det möjligt för Europa att möta klimatutmaningen.

---

9 KOM(2016)0860 slutlig.

10 Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

11 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

12 Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

13 COM(2021) 82 final

• Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Förslagen i 55 %-paketet bör vara förenliga med alla EU:s åtgärder och strategier och hjälpa EU att uppnå det höjda målet för 2030 och en framgångsrik och rättvis omställning till klimatneutralitetsmålet för 2050, i enlighet med kommissionens meddelande om den europeiska gröna given.

Detta initiativ till förordning om ansvarsfördelning är således förenligt med unionens politik för en ren och cirkulär ekonomi, hållbar och smart mobilitet, från jord till bord -strategin, EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030, handlingsplanen om nollföroreningsambition och avfallslagstiftning, översynen av förordningen om fluorerade växthusgaser och förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet (*ozonförordningen*) samt unionens hållning på den internationella arenan och dess gröna given-diplomati.

55 %-paketet tillsammans med Next Generation EU-instrumentet och den fleråriga budgetramen för 2021–2027 kommer att bidra till att uppnå de parallella gröna och digitala omställningar som Europa strävar efter. Kombinationen av dessa strategier och EU:s ekonomiska stöd kommer att ge utrymme att vidta åtgärder mot den ekonomiska kris som orsakats av covid-19-pandemin och påskynda övergången till en ren och hållbar ekonomi genom att koppla samman klimatåtgärder och ekonomisk tillväxt, samtidigt som förutsättningar skapas att uppnå klimatneutralitet senast 2050. Sammantaget kommer EU-budgeten för 2021–2027 och paketet Next Generation EU att säkerställa ett utgiftsmål på 30 % för integrering av klimatåtgärder. När det gäller resiliens- och återhämtningsfaciliteten inom ramen för Next Generation EU måste varje nationell plan för återhämtning och resiliens innefatta utgifter på minst 37 % för klimatinvesteringar. Sammanhållningspolitiken kommer att bidra till klimatutgifter med 100 % av Fonden för en rättvis omställning, minst 37 % av Sammanhållningsfonden och 30 % av Europeiska regionala utvecklingsfonden. Dessa fonder kan i hög grad stödja de investeringar och reformer som fastställs i de nationella energi- och klimatplanerna, som antagits på grundval av förordning (EU) 2018/1999 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder[14] (*styrningsförordningen*) och bidra till att minska de socioekonomiska kostnaderna för omställningen.

Dessutom, för att öka samstämmigheten mellan olika politikområden, och som tillkännagavs i dess meddelande **Bättre lagstiftning: Samarbete för att skapa bättre lagar**[15],är kommissionen i färd med att förbättra sina riktlinjerför bättre lagstiftning för att se till att alla dess initiativ upprätthåller principen om att inte orsaka betydande skada och därmed uppfylla de skyldigheter som fastställs i den europeiska klimatlagen.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 192 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). I enlighet med artiklarna 191 och 192.1 i EUF-fördraget ska Europeiska unionen bidra till att bland annat följande mål uppnås: Att bevara, skydda och

[14] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

[15] COM(2021) 219 final

förbättra miljön, och att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen.

• Subsidiaritetsprincipen

Klimatförändringar är ett gränsöverskridande problem som inte kan lösas genom enbart nationella eller lokala åtgärder. Samordning av klimatåtgärder måste åstadkommas på europeisk nivå och, där det är möjligt, även på global nivå. EU-åtgärder är motiverade av subsidiaritetsskäl i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Sedan 1992 har EU arbetat med att ta fram gemensamma lösningar och driva på globala insatser för att ta itu med klimatförändringarna. Mer specifikt kommer åtgärder på EU-nivå att möjliggöra kostnadseffektiv uppfyllelse av de långsiktiga målen för utsläppsminskning, och de mål som fastställts för 2030, och samtidigt säkerställa rättvisa och miljöintegritet. Artiklarna 191 till 193 i EUF-fördraget bekräftar och specificerar EU:s befogenheter i fråga om klimatförändringar.

• Proportionalitetsprincipen

Detta förslag följer proportionalitetsprincipen, eftersom det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå EU:s mål för minskning av växthusgasutsläpp för perioden 2021–2030 på ett kostnadseffektivt sätt, samtidigt som det säkerställer rättvisa och miljöintegritet.

I den europeiska klimatlagen fastställs en övergripande minskning av växthusgasutsläppen i hela ekonomin och på nationell nivå med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer fram till 2030. Detta förslag täcker en stor del av dessa utsläpp av växthusgaser och reviderar förordningen om ansvarsfördelning för att uppnå detta mål.

• Val av instrument

Huvudsyftet med detta initiativ är att uppdatera de mål som fastställs i förordningen om ansvarsfördelning för att anpassa dem till den höjda ambitionsnivån för 2030, och därför eftersträvas förslagets mål bäst genom en förordning, i överensstämmelse med det tidigare lagstiftningsinstrumentet för fastställande av rättsligt bindande nationella utsläppsminskningsmål.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

Förordningen om ansvarsfördelning[16] antogs 2018 efter en utvärdering av den föregående ramen, beslut nr 406/2009/EG om ansvarsfördelning[17]. Generellt sett har beslut nr 406/2009/EG resulterat i att medlemsstaterna har blivit mer aktiva när det gäller att överväga nya åtgärder för att minska utsläppen i de olika sektorerna och när det gäller att reflektera över hur åtgärderna bäst bör utformas.

• Samråd med berörda parter

Översynen av förordningen om ansvarsfördelning bygger på den återkoppling som mottogs under utarbetandet och efter presentationen av klimatmålsplanen för 2030.

---

16 COM(2016) 483. Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av beslut nr 406/2009/EG i enlighet med artikel 14 i beslutet.

17 Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

I samband med detta förslag offentliggjorde kommissionen den 29 oktober 2020 en inledande konsekvensbedömning där den redogjorde för de inledande övervägandena och alternativen i samband med översynen. Den inledande konsekvensbedömningen var öppen för återkoppling från den 29 oktober 2020 till den 26 november 2020 och 101 bidrag inkom[18].

För att samla in bevis och säkerställa större öppenhet anordnade kommissionen dessutom ett offentligt samråd mellan den 13 november 2020 och den 5 februari 2021. Detta samråd inleddes samtidigt med samråden om direktivet om handel med utsläppsrätter, LULUCF-förordningen och förordningen om koldioxidnormer för personbilar och lätta lastbilar. Det offentliga samrådet genererade 45 678 svar, varav 45 403 inkom från medborgare som deltog i en kampanj. De återstående 276 svaren kom från näringslivsorganisationer, företag, privatpersoner, offentliga myndigheter och fackföreningar. En stor majoritet av de svarande höll med om att de sektorer som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning borde ge ytterligare minskningar och att medlemsstaterna bör öka sina ansträngningar och sträva efter mer ambitiösa mål. En majoritet av de svarande var för en parallell täckning av förordningen om ansvarsfördelning och utsläppshandelssystemet i händelse av en utvidgning av utsläppshandelssystemet till byggnader och vägtransporter. En stor majoritet av de icke-statliga organisationerna och medborgarna stödde detta alternativ. En mindre men ändå betydande andel av de svarande var för en minskning av den sektoriella räckvidden för förordningen om ansvarsfördelning, och en mycket mer begränsad majoritet av svaren från den privata sektorn stödde detta alternativ (särskilt från energisektorn). En detaljerad sammanfattning och resultaten av det offentliga samrådet presenteras i bilaga 2 till konsekvensbedömningen för detta förslag.

Den 1 juni 2021 höll vice ordförande Frans Timmermans och kommissionsledamot Nicolas Schmit en hearing med arbetsmarknadens parter för att diskutera 55 %-paketets ekonomiska och sociala dimension. Arbetsmarknadens parter stödde minskningsmålet på 55 % och framförde sina synpunkter på de olika förslagen i paketet.

• Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

I likhet med andra förslag och konsekvensbedömningar som bifogas åtgärdspaketet 55 % används även för detta förslag en uppsättning integrerade modelleringsverktyg som täcker alla utsläpp av växthusgaser från EU:s ekonomi. Dessa verktyg används för att ta fram en uppsättning centrala scenarier vilka återspeglar fristående politiska paket som är anpassade till det höjda klimatmålet för 2030, med utgångspunkt i de scenarier som tagits fram för klimatmålsplanen för 2030. Scenarierna bygger på EU:s uppdaterade referensscenario för 2020 (REF 2020)[19], en prognos av utvecklingen av EU:s och medlemsstaternas energisystem och växthusgasutsläpp inom den nuvarande politiska ramen[20], som omfattar effekterna av covid-19. Dessa scenarier utarbetades med hjälp av ett kontrakt med E3M-laboratorium, National Technical University of Athens, IIASA och EuroCare i samordning med medlemsstaternas experter via expertgruppen för referensscenarier, och de detaljerade modelleringsresultaten kommer att offentliggöras tillsammans med lagstiftningsförslagen.

---

18 Återkopplingen finns på Europeiska kommissionens webbsida ”Kom med synpunkter” under ”Nationella mål för utsläppsminskning (förordningen om ansvarsfördelning) – översyn baserad på klimatplanen för 2030” och kan nås via följande länk: feedback on the Inception Impact Assessment.

19 Modellbaserade prognoser för utvecklingen vad gäller energi, transporter och växthusgasutsläpp fram till 2050 på grundval av konsekventa antaganden med avseende på EU, medlemsstaterna och EU:s politikområden överlag samt medlemsstaternas specifika egenskaper, och på grundval av ett förstärkt samråd med medlemsländernas experter.

20 Den ”nuvarande politiska ramen” omfattar EU-initiativ som antogs i slutet av 2019 och de nationella mål och politiska strategier och åtgärder som anges i de slutliga nationella energi- och klimatplanerna.

Den huvudsakliga modellserie som används för att ta fram de scenarier som presenteras i denna konsekvensbedömning har med framgång använts i samband med kommissionens energi- och klimatpolitiska bedömningar. I synnerhet har den använts med avseende på kommissionens förslag till klimatmålsplan[21] för att analysera det höjda begränsningsmålet för 2030, den långsiktiga strategin[22] samt EU:s klimat- och energipolitiska ram för 2020 och 2030.

De centrala inslagen i modelleringsramen för energi, transport och utsläppsprognoser för koldioxid är två modeller: I) Prisstyrt system för bedömning av marknadsjämvikt[23] (Primes-modellen) och II) PRIMES-TREMOVE (transportmodell). GAINS-modellen (Greenhouse gas and Air Pollution Information and Simulation) används för prognoser för utsläpp av andra växthusgaser än koldioxid, Global Biosphere Management GLOBIOM-G4M-modeller (Global Biosphere Management) för prognoser för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbrukets utsläpp och upptag, samt den globala modellen för jordbrukssektorn (CAPRI) används för prognoser för jordbruksverksamhet.

Förslaget bygger dessutom på följande: i) Utsläppsuppgifter och erfarenheter från genomförandet av EU:s övervaknings-, rapporterings- och kontrollsystem. ii) Bevis som samlats in i samband med konsekvensbedömningen som ligger till grund för 2016 års förslag till förordning om ansvarsfördelning. iii) Tidigare undersökningar om utsläpp av växthusgaser i samband med vägtransporter och byggnader.

På grundval av REF2020 har en uppsättning grundläggande politiska scenarier utarbetats. De är utformade för att motsvara en nettominskning av växthusgasutsläppen med 55 % genom åtgärdspaket som är förenliga med de politiska alternativ som undersökts i de olika konsekvensbedömningarna. Dessa grundläggande politiska scenarier kompletteras med policyspecifika varianter och ytterligare analyser, som beskrivs i den konsekvensbedömning som ligger till grund för detta förslag och tillhörande konsekvensbedömningar från åtgärdspaketet ”55 %”.

• Konsekvensbedömning

Konsekvensbedömningarna av de olika initiativen i 55 %-paketet bygger på integrerade modellscenarier som återspeglar samspelet mellan olika politiska instrument för ekonomiska aktörer, i syfte att säkerställa komplementaritet, samstämmighet och effektivitet när det gäller att uppnå klimatambitionerna för 2030 och 2050 (se ovanstående avsnitt).

Konsekvensbedömningen som åtföljer detta förslag kompletterar den analys som genomfördes 2020 i den konsekvensbedömningen som låg till grund för klimatmålsplanen för 2030. Detta utgjorde den analytiska grunden för att fastställa målet att minska växthusgasutsläppen med minst 55 % fram till 2030 jämfört med 1990 och klimatneutralitetsmålet för 2050.

Nämnden för lagstiftningskontroll avgav ett positivt yttrande den 19 april 2021 med rekommendationer till förbättringar. Konsekvensbedömningen ändrades i enlighet med detta. De viktigaste ändringarna rör följande punkter:

- Förbättrad problembeskrivning för att i tillräcklig utsträckning identifiera bristerna i den nuvarande förordningen om ansvarsfördelning.

---

21 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52020SC0176

22 https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf

23 Mer information och modelldokumentation: https://e3modelling.com/modelling-tools/primes/

- Samstämmighet med andra relaterade initiativ, särskilt med översynen av utsläppshandelssystemet och LULUCF samt den europeiska klimatlagen.
- Visa proportionaliteten i att behålla ansvarsfördelningsförordningens tillämpningsområde för sektorer som kommer att omfattas av det nya utsläppshandelssystemet,
- Förbättrad och tydligare fördelning av insatserna mellan medlemsstaterna.
- Bättre identifiering av vem som kommer att påverkas och hur, kostnaderna och fördelarna med det rekommenderade alternativet och detaljerade synpunkter från intressentgrupper.

• Alternativ

Konsekvensbedömningen analyserar tre huvudsakliga alternativ:

1. Utvidga utsläppshandelssystemet till vissa sektorer som för närvarande omfattas av förordningen om ansvarsfördelning (t.ex. byggnader och vägtransport), samtidigt som dessa sektorer hålls kvar inom tillämpningsområdet för förordningen;

2. Överföra vissa sektorer till utsläppshandelssystemet (dvs. byggnader och vägtransporter) och minska tillämpningsområdet för förordningen om ansvarsfördelning i motsvarande grad,

3. Överföra vissa sektorer till utsläppshandelssystemet (all förbränning av fossila bränslen) och fasa ut förordningen om ansvarsfördelning genom att slå samman de icke energirelaterade utsläppen från jordbruket med de sektorer som omfattas av LULUCF-förordningen (inom den så kallade marksektorn) och täcka återstående sektorer inom ramen för relevanta klimatpolitiska instrument och specifik ny lagstiftning (vid behov) som skulle omfatta alla sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet och som för närvarande omfattas av förordningen om ansvarsfördelning.

Med alternativ 1 och 2 skulle konsekvensbedömningen även kunna omfatta lämplig nivå på höjda mål för utsläppsminskningar, närmare bestämt huruvida höjningen bör vara kraftig eller måttlig, fördelningen av ansvar mellan medlemsstater och deras respektive bidrag till det gemensamma målet, startpunkt för de årliga anslagsprognoserna samt hur flexibiliteterna i förordningen om ansvarsfördelning respektive LULUCF fungerar.

Hittills har direktivet om EU:s utsläppshandelssystem, förordningen om ansvarsfördelning och LULUCF-förordningen tillsammans omfattat utsläppen från olika delar av ekonomin, och var och en av dem har fastställt de berörda sektorernas bidrag till det övergripande målet. Specifika frågor uppstår i samband med en utvidgning av koldioxidprissättning, som är ett viktigt verktyg för att bekämpa utsläpp av växthusgaser, till nya sektorer.

Inrättandet av en ny handel med utsläppsrätter för vägtransporter och byggnader motiverade en bedömning av tillämpningsområdet för själva förordningen om ansvarsfördelning, med beaktande av instrumentets ändamålsenlighet, kostnadseffektivitet och rättvisa och den klimatpolitiska strukturen som helhet. På samma sätt skulle en ändring av tillämpningsområdet för LULUCF-förordningen i riktning mot ett markanvändningsinstrument också kunna påverka tillämpningsområdet för förordningen om ansvarsfördelning. Förslaget om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk innehåller dock endast nationella mål för marksektorn efter 2030 och påverkar därför inte förslaget om ansvarsfördelning, som har en tidsbegränsning till 2030. Dessutom har olika alternativ med avseende på tillämpningsområdet för förordningen om ansvarsfördelning övervägts och bedömts i konsekvensbedömningen, särskilt huruvida en sektor omfattas av både förordningen om ansvarsfördelning och handeln med utsläppsrätter och/eller huruvida ett markanvändningsinstrument skulle påverka uppnåendet av det övergripande EU-målet senast 2030.

Tillämpningen av utsläppshandel på sektorer som byggnader och vägtransporter kommer att täcka omkring hälften av utsläppen som följer enligt dagens förordning om ansvarsfördelning. Liksom med det nuvarande utsläppshandelssystemet kommer ett sådant system att integrera priset på koldioxid i ekonomiska och finansiella beslut och vara ett viktigt verktyg för att uppmuntra kostnadseffektiva åtgärder från företag och konsumenter inom dessa sektorer i alla medlemsstater. Samtidigt skulle ett koldioxidpris inte i sig ge den nödvändiga omvandlingen inom de berörda sektorerna på ett effektivt sätt. I klimatmålsplanen för 2030 konstaterades att det finns ett tydligt behov av kompletterande och målinriktade strategier. Dessa kan bidra till att komma till rätta med marknadsmisslyckanden och delade incitament, påskynda tekniska förändringar och utveckla den nödvändiga infrastrukturen på ett samordnat sätt (t.ex. för renovering av byggnader, elektrifiering och vätgasteknik för industrin).

Det är därför ännu inte tid att låta den eftersträvade minskningen av utsläpp från byggnader och vägtransporter hanteras genom handel med utsläppsrätter. Ett sådant alternativ kommer att behöva övervägas ordentligt vid en framtida översyn av förordningen om ansvarsfördelning, med utgångspunkt i de lärdomar som dragits av hur handeln med utsläppsrätter fungerar för dessa två sektorer.

Det rekommenderade alternativet är att höja ambitionsnivån i förordningen om ansvarsfördelning, i linje med de kostnadseffektiva prognoserna, för att uppnå den övergripande klimatambition för 2030 som anges i klimatmålsplanen för 2030. Utvidgningen av handeln med utsläppsrätter till nya sektorer – vägtransporter och byggnader – samtidigt som dessa sektorer behålls inom tillämpningsområdet för förordningen om ansvarsfördelning, ses som ett bidrag till uppnåendet av målet i förordningen om ansvarsfördelning och inte som något som ska ersätta detta mål.

För att höja de nationella målen i förordningen om ansvarsfördelning krävs en översyn av rättvisan och kostnadseffektiviteten inom instrumentet. När det gäller rättvisa dras slutsatsen i bedömningen att det fortfarande är lämpligt med en uppdatering av den strategi för att fastställa mål som bygger på BNP per capita, samtidigt som ett begränsat antal riktade korrigeringar tillämpas för att hantera problem rörande kostnadseffektivitet. På det hela taget kommer detta att ge ökad konvergens av per capita-utsläppen inom dessa sektorer i hela EU.

För att säkerställa maximal kostnadseffektivitet förväntas all befintlig flexibilitet användas med den ökade ambitionsnivån, vilket återspeglas i ett EU-mål på 40 % för förordningen om ansvarsfördelning. Flexibilitetsinstrumenten bedöms, både när det gäller omfattning och funktion, vara lämpliga för att säkerställa ökad kostnadseffektivitet inom den övergripande politiken.

Nya bindande nationella gränser, uttryckta i årliga utsläppstilldelningar, som successivt leder till målet för 2030 i respektive medlemsstat, kommer att behöva fastställas för åren 2023–2030. Utsläppstilldelningarna för åren 2023, 2024 och 2025 kommer att beräknas på grundval av de uppgifter om växthusgasutsläpp för åren 2005 och 2016–2018 som granskats av kommissionen i enlighet med artikel 4.3 i förordningen om ansvarsfördelning. För tydlighetens skull kommer beräkningen av de årliga utsläppstilldelningarna för åren 2026–2030 att baseras på de genomsnittliga utsläppen av växthusgaser i varje medlemsstat under åren 2021, 2022 och 2023, efter en omfattande granskning av nationella inventeringsuppgifter som kommissionen ska genomföra under 2025.

Dessutom ska kommissionen under 2027 genomföra en omfattande granskning av de nationella inventeringsuppgifterna för att se till att förordningen efterlevs, i enlighet med artikel 38 i styrningsförordningen. Kommissionen kommer genom genomförandeakter att fastställa räckvidden för dessa två omfattande översyner för att undvika onödigt dubbelarbete.

Enligt den europeiska klimatlagen ska bidraget från nettoupptag till 2030 begränsas till 225 Mt koldioxidekvivalenter för att säkerställa att tillräckliga begränsningsåtgärder vidtas fram till 2030. Denna bestämmelse i den europeiska klimatlagen påverkar inte översynen av unionslagstiftningen. Den föreslagna höjningen av ambitionsnivån i LULUCF-förordningen, tillsammans med uppdelningen av den befintliga LULUCF-flexibiliteten för användning under var och en av efterlevnadsperioderna på 5 år, minskar sannolikheten för att kraven i klimatlagen inte uppfylls. Att tillåta flexibilitet från sektorn för ansvarsfördelning till LULUCF-sektorerna och begränsad flexibilitet i omvänd riktning är dock fördelaktigt om man vill göra det möjligt för medlemsstaterna att effektivt uppfylla sina individuella skyldigheter.

Inrättandet av en ny mekanism i form av en tilläggsreserv föreslås. Medlemsstaterna kan välja att inte delta. Denna reserv kan utnyttjas förstom klimatlagens krav är uppfyllda, i syfte att uppnå nationell efterlevnad av målen i förordningen om ansvarsfördelning genom att överföra eventuella outnyttjade LULUCF-krediter[24] vid slutet av den andra fullgörandeperioden till behövande medlemsstater. Utnyttjandet av denna reserv kommer dock att vara beroende av att målen inom LULUCF-sektorn överträffas.

• Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling

I linje med kommissionens åtagande om bättre lagstiftning har förslaget utarbetats i samråd, baserat på öppenhet och fortlöpande kontakter med berörda parter.

I förordningen om ansvarsfördelning fastställs utsläppsminskningsmål för medlemsstaterna på nationell nivå. Det är därför upp till medlemsstaterna att besluta hur dessa mål ska uppnås (av subsidiaritetsskäl). Detta förslag innebär visserligen en översyn av de mål som ska uppnås av varje medlemsstat senast 2030, men innebär inte någon ytterligare administrativ börda för de nationella förvaltningarna, eftersom de är huvudaktörer i detta avseende som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning.

• Grundläggande rättigheter

Förslaget är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i framför allt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna[25]. Det bidrar framför allt till målet att uppnå en hög miljöskyddsnivå i enlighet med principen om hållbar utveckling enligt artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ett bra genomförande av förslaget om ändring av förordningen om ansvarsfördelning kommer att vara avgörande för att dess mål och målen i den europeiska klimatlagen ska kunna uppnås. Höjningen av målen för förordningen om ansvarsfördelning kommer att kräva ytterligare åtgärder på nationell nivå och medlemsstaterna kommer att behöva se över och genomföra striktare strategier för klimatåtgärder. Därför måste stödåtgärder för kapacitetsuppbyggnad genomföras under fem år (2023–2027), så att medlemsstaterna kan anpassa sig till en mer krävande ram. Den totala beräknade kostnaden för stödåtgärderna är 1 750 000 euro.

[24] Outnyttjade nettoupptag är sådana som inte används i den nuvarande LULUCF-flexibiliteten enligt artikel 7 i förordningen om ansvarsfördelning och som inte används i den nyligen utformade LULUCF-säkerhetsreserven.

[25] COM(2019) 640 final

Förslaget reviderar också den flexibilitet för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk som fastställs i artikel 7 i förordningen om ansvarsfördelning och skapar en ny frivillig reserv, tilläggsreserven, för att hjälpa medlemsstaterna att nå sina individuella mål, så att de kan använda icke-utnyttjade nettoupptag som genererats under perioden 2026–2030, under förutsättning att unionens utsläppsminskningsmål på 55 % uppnås 2030 med ett maximalt bidrag av nettoupptag på 225 Mt koldioxidekvivalenter, i enlighet med kraven i den europeiska klimatlagen. Dessa ändringar kommer att kräva justeringar i unionsregistret som måste genomföras med stöd av en extern uppdragstagare, till en beräknad kostnad på 600 000 euro.

De ovannämnda uppgifterna kommer också att kräva ökad kapacitet från kommissionens avdelningar. De kommer att behöva tre nya AD-tjänster, som också kommer att arbeta med att stödja medbeslutandeförfarandet. Den bifogade finansieringsöversikten innehåller detaljerad information om konsekvenserna av detta förslag för EU:s budget.

Beslut om it-utveckling och upphandling måste godkännas på förhand av Europeiska kommissionens styrelse för informationsteknik och cybersäkerhet.

5. ÖVRIGA INSLAG

• Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

Transparent och regelbunden rapportering om medlemsstaternas skyldigheter i kombination med robusta efterlevnadskontroller är grundläggande faktorer som säkerställer framsteg när det gäller att fullgöra EU:s långsiktiga åtaganden för utsläppsminskning. Initiativet bibehåller efterlevnadssystemet i förordningen om ansvarsfördelning och förlitar sig fortfarande på den robusta ram för övervakning, rapportering och verifiering som föreskrivs i styrningsförordningen. Kommissionen kommer bland annat att använda den information som medlemsstaterna lämnar och rapporterar enligt den förordningen som underlag för en regelbunden bedömning av framstegen. Det rör sig bland annat om information om växthusgasutsläpp, politiska strategier och åtgärder, prognoser och klimatanpassning. Kommissionen kommer också att använda sig av denna information för granskningen av genomförandet av miljölagstiftningen och övervakningen av miljöhandlingsprogrammen. Informationen från medlemsstaterna kan komma att kompletteras med systematiska atmosfäriska observationer genom såväl fältobservationer som fjärranalys, såsom de observationer som görs genom Copernicus.

Förslagets effektivitet när det gäller att uppnå de reviderade målen för 2030 beror på medlemsstaternas förmåga att anpassa sina planer och strategier till ett kraftfullare svar på den utmaning som klimatförändringarna innebär. I detta sammanhang kommer kommissionen att införa kapacitetsbyggande åtgärder för att stödja medlemsstaterna i deras ansträngningar att införliva de reviderade målen i sina nationella klimatplaner och klimatstrategier, inbegripet de nationella energi- och klimatplanerna.

Genom detta initiativ bibehålls också de befintliga bestämmelserna om översyn, enligt vilka kommissionen inom sex månader efter varje överenskommelse om en övergripande översyn enligt artikel 14 i Parisavtalet ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning. Den första globala inventeringen kommer att äga rum 2023, för att därefter upprepas vart femte år.

Slutligen kommer förordningen om ansvarsfördelning, dess relevans som regleringsinstrument och dess tillämpningsområde att ses över för utvecklingen av ramen för klimat- och energipolitiken efter 2030, med beaktande av samspelet mellan de olika

instrumenten, särskilt utvidgningen av handeln med utsläppsrätter till nya sektorer och regleringen av en pelare för markanvändning och skogsbruk inom jordbruket.

• Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

Artikel 1

Denna artikel innehåller alla de föreslagna ändringarna av förordningen om ansvarsfördelning, nämligen följande:

1. **Artikel 1 om syftet**: Uppdatera hänvisningen till utsläppsminskningsmålet i förordningen om ansvarsfördelning på EU-nivå.

2. **Artikel 2 om tillämpningsområdet** Anpassa hur tillämpningsområdet definieras med hänsyn till den föreslagna inkluderingen av sjötransporter i bilaga I till direktiv 2003/87/EG.

3. **Artikel 4.2 och 4.3 om årliga utsläppsnivåer 2021 – 2030**: Uppdatera den ram enligt vilken kommissionen kommer att fastställa de nya medlemsstaternas årliga utsläppsnivåer för åren 2023–2030. Den nya ramen innehåller en uppdatering av de nationella årliga utsläppstilldelningarna med hjälp av de nya uppgifter som kommer att bli tillgängliga först 2025. Med tanke på osäkerheten kring covid-19-pandemins effekter på medellång sikt och den snabba återhämtningen kommer 2025 års översyn att möjliggöra en justering av de årliga utsläppstilldelningarna för åren 2026–2030 för att säkerställa att de varken är för milda eller för strikta.

4. **Artikel 6, en ny punkt 3a om flexibilitet i EU:s utsläppshandelssystem**: Ge Malta en tidsfrist för att ange om landet avser att använda sin ökade flexibilitet i utsläppshandelssystemet. Denna nya tidsfrist är nödvändig med tanke på att Malta, på grund av särdragen i landets ekonomi, kommer att ha tillgång till ökad flexibilitet i utsläppshandelssystemet genom en ändring av bilaga II till förordningen om ansvarsfördelning.

5. **Artikel 7 om användning av upptag från LULUCF**: Dela upp användningen av flexibiliteten för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i två femårsperioder och varje period omfattas av ett tak motsvarande hälften av det totala beloppet, och stryka punkt 2 med tanke på att den planerade ändringen av titeln på bilaga III kommer att genomföras genom den ändring av ansvarsfördelningsförordningen som föreslås här (se punkt 9 nedan).

6. **Lägga till en ny artikel (artikel 11a)**: Inrättande av en frivillig tilläggsreserv (bestående av eventuella outnyttjade LULUCF-krediter i slutet av den andra fullgörandeperioden) som medlemsstaterna ska använda för att uppfylla sina mål för 2030 enligt ansvarsfördelningsförordningen, på villkor att målet på en minskning med 55 % på EU-nivå uppnås med ett maximalt bidrag på 225 Mt koldioxidekvivalenter nettoupptag, i enlighet med kraven i den europeiska klimatlagen. Denna ytterligare flexibilitet kommer att göra det lättare för medlemsstater som kan ha svårt att klara striktare nationella mål både inom sektorer som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning och LULUCF-sektorerna att uppfylla kraven, men först i slutet av perioden.

7. **Bilaga I om medlemsstaternas minskningar av växthusgasutsläppen**: Införa nya medlemsstaters utsläppsminskningsmål för 2030 i förhållande till 2005 års nivåer för sektorer som omfattas av ansvarsfördelningsförordningen.

8. **Bilaga II om flexibilitet i utsläppshandelssystemet**: Öka Maltas gräns för flexibilitet i utsläppshandelssystemet från 2 % till 7 %,

9. **Bilaga III** Ändra rubriken i enlighet med den nya texten i artikel 7.

2021/0200 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[26],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[27],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

1) Parisavtalet, som antogs i december 2015 inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (*UNFCCC*), trädde i kraft i november 2016 (*Parisavtalet*). Dess parter har enats om att hålla ökningen av den globala genomsnittstemperaturen långt under 2 °C jämfört med förindustriella nivåer och att fortsätta att anstränga sig för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C jämfört med förindustriella nivåer.

2) Unionen har upprättat ett regelverk för att uppnå målet att till 2030 minska växthusgasutsläppen med minst 4040 %, som Europeiska rådet godkände 2014, innan Parisavtalet trädde i kraft. Den lagstiftning som ska bidra till att detta mål uppfylls består bland annat av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG[28] (som inrättar ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841[29] (enligt vilken medlemsstaterna ska balansera utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk) och Europaparlamentets

---

26 EUT C […], […], s. […].

27 EUT C […], […], s. […].

28 Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

29 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

och rådets förordning (EU) 2018/842[30], som fastställer nationella mål för minskning av växthusgasutsläppen till 2030, inom de sektorer som varken omfattas av direktiv 2003/87/EG eller förordning 2018/841.

3) Den europeiska gröna given[31] kombinerar en omfattande uppsättning ömsesidigt förstärkande åtgärder och initiativ som syftar till att uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2050 och fastställer en ny tillväxtstrategi som syftar till att omvandla unionen till ett rättvist och välmående samhälle, med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi, där ekonomisk tillväxt frikopplas från resursanvändning. Den ska också skydda, bevara och förbättra EU:s naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Samtidigt påverkar denna omställning kvinnor och män på olika sätt och har en särskild inverkan på vissa missgynnade grupper, såsom äldre, personer med funktionsnedsättning och människor med minoritetsbakgrund vad gäller etniskt ursprung. Det måste därför säkerställas att omställningen är rättvis och inkluderande och att ingen lämnas på efterkälken.

4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2021/1119[32] (*den europeiska klimatlagen*) har unionen i sin lagstiftning fastställt målet om klimatneutralitet för hela ekonomin senast 2050. I den förordningen fastställs också ett bindande nationellt unionsåtagande att senast 2030 ha åstadkommit en minskning av nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer.

5) För att fullgöra dessa åtaganden och unionens bidrag enligt Parisavtalet[33], som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), bör unionens regelverk för att uppnå målet för minskning av växthusgasutsläppen anpassas.

6) I förordning (EU) 2018/842 fastställs skyldigheter för medlemsstaterna vad gäller deras minimibidrag för perioden 2021–2030 till uppfyllandet av unionens nuvarande mål att minska sina växthusgasutsläpp med 30 % under 2005 års nivåer år 2030 inom de sektorer som omfattas av artikel 2 i den förordningen. Den innehåller även regler för fastställandet av årliga utsläppstilldelningar och för utvärderingen av medlemsstaternas framsteg när det gäller att uppnå sina minimibidrag.

7) Handeln med utsläppsrätter kommer också att omfatta utsläpp av växthusgaser från väg- och sjötransporter samt byggnader, samtidigt som tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/842 bibehålls. Förordning (EU) 2018/842 kommer därför att fortsätta att tillämpas på utsläpp av växthusgaser från inhemsk sjöfart, men inte på utsläpp från internationell sjöfart. En medlemsstats växthusgasutsläpp inom tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/842 som ska beaktas vid efterlevnadskontroller kommer även i fortsättningen att fastställas efter slutförd

---

30 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

31 Meddelande från kommissionen: Den europeiska gröna given, COM (2019) 640 final av den 11 december 2019.

32 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s.1).

33 Parisavtalet (EUT L 282, 19.10.2016, s. 4).

inventering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999[34].

8) I sitt meddelande av den 17 september 2020[35] angav kommissionen att det höjda övergripande målet för 2030 endast kan uppnås med bidrag från alla sektorer.

9) I sina slutsatser av den 11 december 2020 nämnde Europeiska rådet att målet för 2030 kommer att uppnås gemensamt av unionen på det mest kostnadseffektiva sättet, att samtliga medlemsstater kommer att delta i denna insats, varvid rättvise- och solidaritetsaspekter ska beaktas, samtidigt som ingen får lämnas utanför, och att det nya 2030-målet måste uppnås på ett sätt som innebär att man bibehåller unionens konkurrenskraft och beaktar medlemsstaternas olika utgångspunkter och specifika nationella omständigheter och utsläppsminskningspotential, inbegripet när det gäller ö-medlemsstater och öar, samt de ansträngningar som har gjorts.

10) För att uppnå målet att minska utsläppen av växthusgaser med 55 % måste de sektorer som omfattas av förordning (EU) 2018/842 gradvis minska sina utsläpp tills de 2030 ligger 40 % under 2005 års nivåer.

11) För detta ändamål måste målet för minskning av växthusgasutsläppen för 2030 ses över för varje medlemsstat. Vid översynen av målet för minskning av växthusgasutsläppen bör man använda samma metod som användes när förordning (EU) 2018/842 först antogs, där de nationella bidragen fastställdes med hänsyn till skiftande kapacitet och olika förutsättningar vad gäller kostnadseffektivitet i medlemsstaterna, för att säkerställa en rättvis och balanserad fördelning av insatserna. Varje medlemsstats minskning av de maximala växthusgasutsläppen fram till 2030 bör således fastställas i förhållande till dess granskade utsläppssiffror för 2005 avseende växthusgaser som omfattas av denna förordning, med undantag för verifierade växthusgasutsläpp från anläggningar som var i drift 2005, men som omfattades av unionens utsläppshandelssystem först efter 2005.

12) Följaktligen kommer det att bli nödvändigt att från och med det år då denna förordning antas fastställa nya bindande nationella gränser, uttryckta i årliga utsläppstilldelningar, som successivt leder till att varje medlemsstats mål för 2030 kan uppnås, samtidigt som de årliga gränser som fastställts för de år som föregår den, i enlighet med kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/2126[36], bibehålls.

13) Covid-19-pandemin har påverkat unionens ekonomi och dess utsläppsnivåer i en utsträckning som ännu inte går att mäta fullt ut. Å andra sidan använder unionen sitt största stimulanspaket någonsin, vilket också kan påverka utsläppsnivåerna. På grund av dessa osäkerhetsfaktorer är det lämpligt att 2025 se över utsläppsdata och vid behov justera de årliga utsläppstilldelningarna.

---

34 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

35 COM/2020/562 final.

36 Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/2126 av den 16 december 2020 om fastställande av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2021–2030 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 (EUT L 426, 17.12.2018, s. 58)

14) Det är därför lämpligt att under 2025 uppdatera de årliga utsläppstilldelningarna för åren 2026–2030. Detta bör baseras på en omfattande granskning av de nationella inventeringsuppgifter som kommissionen genomför för att fastställa de genomsnittliga utsläppen av växthusgaser i varje medlemsstat under åren 2021, 2022 och 2023.

15) Enligt förordning (EU) 2018/842 kan annullering av en begränsad mängd utsläppsrätter i Europeiska unionens system för handel med utsläppsrätter beaktas för vissa medlemsstaters efterlevnad av förordning (EU) 2018/842. Med hänsyn till den maltesiska ekonomins särskilda struktur är Maltas nationella minskningsmål, baserat på bruttonationalprodukten per capita, betydligt högre än dess kostnadseffektiva minskningspotential, varför det är lämpligt att öka Maltas tillgång till denna flexibilitet, utan att äventyra unionens mål för utsläppsminskningar fram till 2030.

16) Utöver denna flexibilitet får en begränsad mängd nettoupptag och nettoutsläpp från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (*LULUCF*) beaktas för medlemsstaternas efterlevnad enligt förordning (EU) 2018/842 (*LULUCF-flexibiliteten*). För att säkerställa att tillräckliga begränsningsinsatser görs fram till 2030 är det lämpligt att begränsa användningen av LULUCF-flexibiliteten genom att dela upp användningen av sådan flexibilitet i två separata tidsperioder, var och en med ett tak som motsvarar hälften av det maximala totala nettoupptag som anges i bilaga III till förordning (EU) 2018/842. Titeln på bilaga III bör också anpassas till den ändring av förordning (EU) 2018/841 som gjordes genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/268 av den 28 oktober 2020[37]. Följaktligen finns det inte längre något behov av att förordning (EU) 2018/842 innehåller en rättslig grund som gör det möjligt för kommissionen att anta delegerade akter för att ändra titeln på dess bilaga III. Artikel 7.2 i förordning (EU) 2018/842 bör därför strykas.

17) Med hänsyn till införandet av ett förstärkt system för kontroll av efterlevnad i förordning (EU) 2018/841 från och med 2026 är det lämpligt att avskaffa avdraget för de växthusgasutsläpp som under perioden 2026–2030 genererats av varje medlemsstat i marksektorn utöver dess upptag. Artikel 9.2 bör därför ändras i enlighet med detta.

18) Mer ambitiösa mål enligt förordning (EU) 2018/841 gör det svårare för medlemsstaternas att generera nettoupptag som kan användas för efterlevnad av?? förordning (EU) 2018/842. Dessutom kommer uppdelningen av användningen av LULUCF-flexibiliteten i två separata tidsperioder att ytterligare begränsa möjligheten att använda nettoupptag för att uppfylla kraven i förordning (EU) 2018/842. Till följd av detta kan vissa medlemsstater ha svårt att uppnå sina mål enligt förordning (EU) 2018/842, medan vissa medlemsstater, samma eller andra, kan generera nettoupptag som inte kan användas för efterlevnaden av förordning (EU) 2018/842. Så länge unionens mål enligt artikel 3 i förordning (EU) 2021/1119 är uppfyllda, särskilt vad gäller den högsta gränsen för bidraget från nettoupptag, är det lämpligt att inrätta en ny frivillig mekanism, i form av en tilläggsreserv, som kommer att hjälpa de medlemsstater som anslutit sig till mekanismen att uppfylla sina skyldigheter.

19) Förordning (EU) 2018/842 bör därför ändras i enlighet med detta.

---

[37] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/268 av den 28 oktober 2020 om ändring av bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 vad gäller de referensnivåer för skog som medlemsstaterna ska tillämpa under perioden 2021–2025 (EUT L 60, 22.2.2021, s. 21).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) 2018/842 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska ”30 %” ersättas med ”40 %”.

2. Artikel 2.1 ska ersättas med följande:

”Denna förordning ska tillämpas på växthusgasutsläpp från IPCC:s källkategorier energi, industriprocesser och produktanvändning, jordbruk och avfall, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999*, med undantag för växthusgasutsläpp från de verksamheter, förutom verksamheten ”sjöfart”, som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG.”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

3. I artikel 4 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Med förbehåll för den flexibilitet som föreskrivs i artiklarna 5, 6 och 7 i denna förordning och justeringen i enlighet med dess artikel 10.2, samt med beaktande av eventuella avdrag som följer av tillämpningen av artikel 7 i beslut 406/2009/EG, ska varje medlemsstat säkerställa att dess växthusgasutsläpp

a) under åren 2021 och 2022 inte överskrider den gräns som sätts i en linjär målbana som börjar med genomsnittet av dess utsläpp av växthusgaser åren 2016–2018 fastställda enligt punkt 3 i den här artikeln och avslutas år 2030 med den gräns som fastställs för denna medlemsstat i kolumn 1 i bilaga I till denna förordning; en medlemsstats linjära målbana ska inledas antingen vid fem tolftedelar av spannet mellan åren 2019 och 2020 eller år 2020, beroende på vilket som ger den lägsta tilldelningen för den medlemsstaten,

b) under åren 2023, 2024 och 2025 inte överskrider den gräns som sätts i en linjär målbana som börjar 2022 vid den årliga utsläppstilldelningen för den medlemsstaten, fastställd för det året enligt punkt 3 i den här artikeln, och avslutas 2030 med den gräns som fastställs för denna medlemsstat i kolumn 2 i bilaga I till denna förordning,

c) under åren 2026–2030 inte överskrider den gräns som sätts i en linjär målbana som börjar 2024 med genomsnittet av dess utsläpp av växthusgaser åren 2021, 2022 och 2023 som rapporterats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) 2018/1999 och avslutas år 2030 med den gräns som fastställs för denna medlemsstat i kolumn 2 i bilaga I till denna förordning.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter i vilka de årliga utsläppstilldelningar i ton koldioxidekvivalenter fastställs för åren 2021–2030 uttryckt i tonkoldioxidekvivalenter i enlighet med de linjära målbanor som anges i punkt 2.

För åren 2021 och 2022 ska den fastställa de årliga utsläppstilldelningarna på grundval av en omfattande översyn av de senaste nationella inventeringsuppgifterna för år 2005 och åren 2016–2018 som lämnats in av medlemsstaterna i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 525/2013 och ange varje medlemsstats

växthusgasutsläpp under 2005 som används för att fastställa dessa årliga utsläppstilldelningar.

För åren 2023, 2024 och 2025 ska den fastställa de årliga utsläppstilldelningarna på grundval av det värde för varje medlemsstats växthusgasutsläpp under 2005 som anges i enlighet med andra stycket och de granskade värdena i de nationella inventeringsuppgifterna för åren 2016, 2017 och 2018 som avses i andra stycket.

För åren 2026–2030 ska den fastställa de årliga utsläppstilldelningarna på grundval av det värde för 2005 års växthusgasutsläpp för varje medlemsstat som anges i enlighet med andra stycket och en omfattande granskning av de senaste nationella inventeringsuppgifterna för åren 2021, 2022 och 2023 som lämnats in av medlemsstaterna i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) 2018/1999.

4. I artikel 6 ska följande punkt 3a införas:

”3a. Malta ska senast den 31 december 2023 underrätta kommissionen om landet avser att använda sig av den begränsade annullering av utsläppsrätter inom EU:s utsläppshandelssystem som avses i punkt 1, upp till den procentsats som anges i bilaga II för vart och ett av åren 2025–2030 för efterlevnaden av artikel 9.”

5. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Ytterligare utnyttjande av ett nettoupptag från LULUCF”

b) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Om en medlemsstats växthusgasutsläpp överstiger dess årliga utsläppstilldelningar för ett visst år, inklusive eventuella sparade årliga utsläppstilldelningar enligt artikel 5.3 i den här förordningen, får en kvantitet upp till den motsvarande summan av det totala nettoupptaget och de totala nettoutsläppen av växthusgaser från de landbokföringskategorier som omfattas av förordning (EU) 2018/841 beaktas med avseende på medlemsstatens uppfyllande av kraven i artikel 9 i denna förordning för det året, under förutsättning att”.

ii) Led a ska ersättas med följande:

”a) den sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för åren 2021–2025 inte överstiger hälften av den maximala mängd av totala nettoupptag som fastställs i bilaga III till den här förordningen för den medlemsstaten,

aa) den sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för åren 2026–2030 inte överstiger den maximala mängd av totala nettoupptag som fastställs i bilaga III till den här förordningen för den medlemsstaten,”

iii) Punkt 2 ska utgå.

6. Artikel 9.2 ska ersättas med följande:

”2. Om en medlemsstats växthusgasutsläpp under perioden 2021–2025 som avses i artikel 4 i förordning (EU) 2018/841 överstiger dess upptag, fastställt i enlighet med artikel 12 i den förordningen, ska den centrala förvaltaren från medlemsstatens årliga utsläppstilldelning dra av en mängd som motsvarar utsläppsöverskottet i ton koldioxidekvivalenter för de aktuella åren.”

7. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 11a*

Tilläggsreserv

1. Om unionen senast 2030 har minskat nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer i enlighet med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119**, och med beaktande av den högsta gränsen för bidraget från nettoupptag, ska en tilläggsreserv upprättas i unionsregistret.

2. Medlemsstater som beslutar att varken bidra till eller utnyttja denna tilläggreserv ska anmäla sitt beslut till kommissionen senast sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

3. Tilläggsreserven ska bestå av det nettoupptag som de deltagande medlemsstaterna har genererat under perioden 2026–2030 utöver sina respektive mål enligt förordning (EU) 2018/841, efter avdrag av följande:

a) Eventuell flexibilitet som används enligt artiklarna 11–13b i förordning (EU) 2018/841.

b) De kvantiteter som beaktas för att uppfylla kraven enligt artikel 7 i denna förordning.

4. Om en tilläggsreserv upprättas i enlighet med punkt 1 får en deltagande medlemsstat utnyttja den på villkor att

a) medlemsstatens växthusgasutsläpp överskrider dess årliga utsläppstilldelningar under perioden 2026–2030,

b) medlemsstaten har uttömt flexibilitetsmöjligheterna i artikel 5.2 och 5.3,

c) medlemsstaten i största möjliga utsträckning har utnyttjat nettoupptag i enlighet med artikel 7 även om den kvantiteten inte uppgår till den nivå som anges i bilaga III, och

d) medlemsstaten inte gjort några nettoöverlåtelser till andra medlemsstater i enlighet med artikel 5.

5. Om en medlemsstat uppfyller villkoren i punkt 4 ska den erhålla en extra kvantitet från tilläggsreserven upp till dess underskott, vilken ska användas för att uppfylla kraven i artikel 9.

Om den resulterande kollektiva kvantiteten som ska erhållas av alla medlemsstater som uppfyller villkoren i punkt 4 i denna artikel överskrider den kvantitet som tilldelas tilläggsreserven enligt punkt 3 i denna artikel, ska kvantiteten som ska erhållas av varje medlemsstat minskas proportionellt.

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s.1).”

8. Bilaga I till förordning (EU) 2018/842 ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

9. I bilaga II ska posten för Malta ersättas med följande:

	Högsta procentsats av 2005 års växthusgasutsläpp som fastställts i enlighet med artikel 4.3

”Malta	7 % ”

10. Titeln till bilaga III ska ersättas med följande:

”TOTALT NETTOUPPTAG FRÅN DE LANDKATEGORIER SOM OMFATTAS AV FÖRORDNING (EU) 2018/841 SOM MEDLEMSSTATERNA FÅR TA HÄNSYN TILL VID EFTERLEVNADEN AV ARTIKEL 7.1 a I DENNA FÖRORDNINGI FRÅGA OM?? PERIODEN 2021–2030”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

Innehåll

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET ... 24
1.1 Förslagets eller initiativets beteckning ... 24
1.2 Berörda politikområden ... 24
1.3 Typ av förslag eller initiativ ... 24
1.4 Mål ... 24
1.4.1 Allmänt/allmänna mål: ... 24
1.4.2 Specifikt/specifika mål: ... 24
1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas ... 25
1.4.4 Prestationsindikatorer ... 25
1.5 Motivering till förslaget eller initiativet ... 25
1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet ... 25
1.5.2 Mervärdet i unionens intervention (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet i unionens intervention” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna. ... 25
1.5.3 Erfarenheter från liknande försök eller åtgärder ... 26
1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument ... 26
1.5.5 En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning ... 26
1.6 Varaktighet för och budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet ... 26
1.7 Planerad metod för genomförandet ... 27
2. FÖRVALTNING ... 28
2.1 Bestämmelser om uppföljning och rapportering ... 28
2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem ... 28
2.2.1 Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås ... 28
2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna ... 28
2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande) ... 28
2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter ... 28

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET 29
3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel 29
3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen 30
3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen 30
3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag 32
3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen 33
3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen 36
3.2.5 Bidrag från tredje part 36
3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna 37

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet.

1.2 Berörda politikområden

Klimatpolitik

Rubrik 3 Naturresurser och miljö

Avdelning 9 – Miljö och klimatpolitik

1.3 Typ av förslag eller initiativ

☐ **en ny åtgärd**

☐ **en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd**[38]

✓ **en förlängning av en befintlig åtgärd**

☐ **en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd**

1.4 Mål

1.4.1 Allmänt/allmänna mål:

Förslaget ingår i lagstiftning om genomförandet av 55 %-paketet på klimat- och energiområdet fram till 2030 som Europeiska rådet enades om i oktober 2014 för att uppnå EU:s mål att på ett kostnadseffektivt sätt minska växthusgasutsläppen med minst 55 % fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer och bidra till att begränsa den globala uppvärmningen. Paketet uppfyller kommissionens skyldighet enligt artikel 3 i klimatlagen att se över relevant unionslagstiftning för att göra det möjligt att uppnå ovannämnda mål.

Förslaget innebär en översyn och uppdatering av de gemensamma och nationella utsläppsminskningsmål som ska uppnås under 2030 inom de sektorer som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning och anpassar dess ram och flexibilitetsmekanismer i enlighet med detta.

1.4.2 Specifikt/specifika mål:

Bidra till 2030 års mål om minst 55 % lägre nettoutsläpp av växthusgaser och till klimatneutralitetsmålet senast 2050 genom att övervaka framstegen och kontrollera efterlevnaden av medlemsstaternas skyldigheter att minska utsläppen av växthusgaser enligt förslaget i syfte att uppnå en EU-omfattande minskning på 40 % av växthusgasutsläppen i sektorerna för ansvarsfördelning jämfört med 2005. Detta ska ske på ett rättvist och kostnadseffektivt sätt och med säkerställande av miljöintegritet.

[38] Som avses i artikel 58(2) (a) eller (b) i budgetförordningen.

1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslaget ska leda till en EU-omfattande minskning av utsläppen av växthusgaser i sektorerna som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning med 40 % fram till 2030 jämfört med 2005.

I förslaget fastställs nationella mål för förordningen om ansvarsfördelnings vilka huvudsakligen baseras på BNP per capita, för att säkerställa rättvisa och kostnadseffektivitet i fördelningen av insatserna, samtidigt som flexibiliteten möjliggör ett kostnadseffektivt uppnående av sådana mål.

Förslaget riktar sig till medlemsstaterna som institutionella aktörer. Den föreslagna politiken ska genomföras på nationell nivå och påverkar därmed främst deras nationella myndigheter. Arten och omfattningen av de nationella åtgärder som medlemsstaterna väljer för att genomföra politiken kommer att avgöra vilka berörda parter som påverkas.

1.4.4 Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Indikator 1: Reduktionsnivå för icke ETS-baserade växthusgasutsläpp i EU.

Indikator 2: Nivå av utsläppsminskningar i medlemsstaterna.

1.5 Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Medlemsstaterna ska uppfylla sina nationella mål för minskade utsläpp för år 2030. De ska genomföra strategier och åtgärder samt juridiska och administrativa bestämmelser som är nödvändiga på nationell nivå för att uppfylla bestämmelserna i förslaget.

Kommissionen ska utarbeta relevanta genomförandeåtgärder, inbegripet fastställande av nya årliga utsläppstilldelningar för åren 2023, 2024 och 2025, efter en genomgripande översyn av inventeringsuppgifterna för åren 2026–2030.

1.5.2 Mervärdet i unionens intervention (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet i unionens intervention” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Klimatförändringar är ett gränsöverskridande problem. Eftersom målet för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna var för sig, är samordning av klimatåtgärder på EU-nivå och, om möjligt, på global nivå nödvändig och EU:s åtgärder motiveras genom subsidiaritetsprincipen. EU och dess medlemsstater deltar gemensamt i genomförandet av Parisavtalet. Den gemensamma åtgärden gör det möjligt för EU att ta itu med frågor om både rättvisa och effektivitet och samtidigt nå ett ambitiöst miljömål. Artiklarna 191 till 193 i EUF-fördraget bekräftar och EU:s befogenheter i fråga om klimatförändringar.

1.5.3 Erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Genomförandet och tillämpningen av ansvarsfördelningsramen (först genom beslut 406/2009/EG, följt av förordningen om ansvarsfördelning – som ska ändras genom detta förslag) har lett till att medlemsstaterna blivit mer aktiva när det gäller att överväga nya åtgärder för att minska utsläppen inom olika sektorer och hur sådana åtgärder bäst kan utformas.

Med redan genomförda nationella strategier och genomförda nationella åtgärder beräknas EU-27:s totala utsläpp till år 2030 minska med 30 % enligt prognoserna för aggregerade nationella växthusgasutsläpp. År 2019 utarbetade alla medlemsstater sina slutliga integrerade nationella energi- och klimatplaner. Med genomförandet av de planerade åtgärderna eller angivna ambitionerna i de slutliga nationella energi- och klimatplanerna beräknas EU nå målet att minska sina sammanlagda växthusgasutsläpp med 41 % och således nå det nuvarande minskningsmålet på minst 40 %.

En anpassning och översyn av förordningen om ansvarsfördelning kommer att ytterligare stärka medlemsstaternas engagemang i de gemensamma insatserna för att trappa upp kampen mot klimatförändringarna.

1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Förslagen ingår i 55 %-paketet, som sammanför ett antal ömsesidigt förstärkande initiativ inom ramen för klimat- och energiramen. Detta kommer att göra det möjligt för unionen att minska nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer fram till 2030, i enlighet med klimatlagens krav.

55 %-paketet och Next Generation EU och den fleråriga budgetramen för 2021–2027 kommer att bidra till att uppnå de två gröna och digitala omställningar som Europa strävar efter. Initiativet är också förenligt med unionens politik för en ren och cirkulär ekonomi, hållbar och smart mobilitet, strategin från jord till bord, EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 och den kommande handlingsplanenen med sikte på nollförorening samt med dess ställning på den internationella arenan och dess diplomati inom ramen för den gröna given.

1.5.5 En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

1.6 Varaktighet för och budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

– ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

✓ **obegränsad varaktighet**

1.7 Planerad metod för genomförandet[39]

✓ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

✓ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

☐ offentligrättsliga organ

☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under ”Anmärkningar”.

Kommentarer

Förslaget bygger vidare på förordningen om ansvarsfördelning, med samma övervaknings- och rapporteringskrav för medlemsstaterna och samma förvaltningsuppgifter för kommissionen. Kommissionen kommer att fortsätta att stödjas av Europeiska miljöbyrån gällande övervakning av medlemsstaternas framsteg för att uppfylla sina skyldigheter enligt förslaget.

[39] Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. FÖRVALTNING

2.1 Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Efterlevnaden kommer att bygga på den befintliga övergripande ram för övervakning, rapportering och verifiering som delvis fastställs i förordningen om ansvarsfördelning och delvis i förordning (EU) 2018/1999 (*styrningsförordningen*) och dess genomförandebestämmelser.

För att säkerställa att bedömningen av efterlevnaden bygger på korrekta uppgifter, kommer den inventering av växthusgaser som lämnats in av medlemsstaterna även i fortsättningen att granskas av kommissionen. Europeiska miljöbyrån kommer att fortsätta att samordna kontrollen av att den information som lämnas är transparent, korrekt, enhetlig, jämförbar och fullständig.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Ej tillämpligt – Förslaget rör inte något finansieringsprogram utan utformar långsiktig politik. Genomförandemetod, finansieringsmekanismer, betalningsvillkor och kontrollstrategi rörande felprocent är inte tillämpliga. Genomförandet av detta förslag kommer att kräva en omfördelning av personalresurser inom kommissionen. Lämpliga förfaranden finns redan.

2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Medlemsstaterna rapporterar inte, eller rapporterar inte i tid, sina årliga utsläpp av växthusgaser.

2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

Detta initiativ för inte med sig några nya väsentliga kontroller eller risker som inte skulle omfattas av befintliga ramar för internkontroll. Inga särskilda åtgärder förutom tillämpning av budgetförordningen har planerats.

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategin för bedrägeribekämpning.

Övervakningen av medlemsstaternas fullgörande av sina åtaganden enligt detta förslag, utgår från ett väletablerat befintligt system för kvalitetskontroll och kontroll av deras årliga rapporter om utsläpp av växthusgaser. Därmed säkerställs att eventuella luckor eller oegentligheter när det gäller rapporterade utsläppsdata åtgärdas och korrigeras i tid för kontrollen av efterlevnad.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff [1].	från Eftaländer [2]	från kandidatländer[3]	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
3	09 01 01 01	Icke-diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ
3	09 02 03	Diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 01 02 01	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 01	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 02	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 03	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås Ej tillämpligt.

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

– ✓ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Naturresurser och miljö

GD: Klimatpolitik			**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**TOTALT**
Driftsanslag								
09 02 03	Åtaganden	1.	1,750					**1,750**
	Betalningar	2.		0,700	1,050			**1,750**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program								
09 01 01 01		3.			**0,467**	**0,042**	**0,092**	**0,601**
TOTALA anslag TOTALT GD Klimatpolitik	Åtaganden	= 1 + 3	1,750		0,467	0,042	0,092	**2,351**
	Betalningar	= 2 + 3		0,700	1,517	0,042	0,092	**2,351**

TOTALA driftsanslag	Åtaganden	4.	1,750		0,467	0,042	0,092	**2,351**
	Betalningar	5.		0,700	1,517	0,042	0,092	**2,351**
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		6.						
TOTALA anslag under RUBRIK 3 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	= 4 + 6	1,750		0,467	0,042	0,092	**2,351**
	Betalningar	= 5 + 6		0,700	1,517	0,042	0,092	**2,351**

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	Administrativa utgifter

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
GD: Klimatpolitik							
Ÿ Personalresurser		0,465	0,474	0,484	0,494	0,503	2,421
Ÿ Övriga administrativa utgifter		0,055	0,107	0,107	-	-	0,269
TOTALT GD CLIMA	Anslag	**0,520**	**0,581**	**0,591**	**0,494**	**0,503**	**2,689**
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	**0,520**	**0,581**	**0,591**	**0,494**	**0,503**	**2,689**

		2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
TOTALA anslag under RUBRIKERNA 1 till 7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	2,270	0,581	1,058	0,536	0,595	**5,040**
	Betalningar	0,520	1,281	2,108	0,536	0,595	**5,040**

3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

				2023		2024		2025		2026		2027		Totalt	
Mål- och resultatbeteckning	**Budgetrubrik**	**RESULTAT**													
		Typ[40]	Genomsnittliga kostnader	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.
Specifika mål (SM)[41]															
- ändringar i unionsregistret		Tjänstekontrakt:			0,000		0,000		0,075		0,000		0,000		0,075
		QTM, Externt, utrustning			0,000		0,000		0,350		0,000		0,050		0,400
- extension Service desk		Tjänstekontrakt:			0,000		0,000		0,000		0,000		0,000		0,000
		QTM, Externt, utrustning			0,000		0,000		0,042		0,042		0,042		0,126
Delsumma för specifikt mål ESR					0,000		0,000		0,467		0,042		0,092		0,601
TOTALT					**0,000**		**0,000**		**0,467**		**0,042**		**0,092**		**0,601**

[40] Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

[41] Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål…”.

3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

– ✓ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser	0,465	0,474	0,484	0,494	0,503	**2,421**
Övriga administrativa utgifter	0,055	0,107	0,107	-	-	**0,269**
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	**2,689**
Belopp utanför RUBRIK 7[1] i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser	-	-	-	-	-	**-**
Andra utgifter av administrativ natur	-	-	-	-	-	**-**
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	-	-	-	-	-	**-**
TOTALT	0,520	0,581	0,591	0,494	0,503	**2,689**

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

3.2.3.1 Beräknat personalbehov

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

– ✓ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska uttryckas i heltidsekvivalenter

		2023	2024	2025	2026	2027
Ÿ Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)						
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)		3	3	3	3	3
20 01 02 03 (vid delegationer)						
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)						
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)						
Annan budgetrubrik (ange vilken)						
Ÿ Extern personal (i heltidsekvivalenter) [1]						
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)						
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)						
XX 01 xx yy zz [2]	- vid huvudkontoret					
	- vid delegationer					
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)						
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)						
Annan budgetrubrik (ange vilken)						
TOTALT		**3**	**3**	**3**	**3**	**3**

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	2 AD: Beräkning av nya årliga utsläppstilldelningar 2023–2030 och motsvarande genomförandeakt från kommissionen. Övergripande granskning av inventeringen för 2025 och 2027 (avtalsförvaltning och tillhörande genomförandeakter). Verksamhetsanalys för it-anpassningar och efterföljande drift av de nya delarna i unionsregistret. Underrättelse- och rapporteringsskyldigheter för företag. Hantering av kundrelationer och samordning av nya serviceavdelningars resurser.

	1 AD: Kapacitetsuppbyggnad i medlemsstaterna för att utforma strategier för utsläppsminskning. Stödja medlemsstaternas uppdateringar av sina nationella energi- och klimatplaner enligt styrningsförordningen för att intensifiera sina nationella klimatpolitiska strategier och åtgärder för att få till stånd de utsläppsminskningar som krävs fram till 2030.
Extern personal	-

3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

– ✓ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

att utgifterna kommer att uppstå inom ramen för Life-anslaget.

– ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

– ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

3.2.5 Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

– ✓ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

– ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2023	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen						
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering						

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

– ✓ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

  – ☐ Påverkan på egna medel

  – ☐ Påverkan på andra inkomster

  – ☐ ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna[42]						
		År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**		**Totalt**
Artikel …….								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter)

[42] Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.